

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری نفیودوف (Dmitry NEFYODOV)

برگردان: ا. م. شیری

۲۹ سپتمبر ۲۰۲۴

تصرف جنوب لبنان مرحله بعدی در راه «اسرائیل بزرگ»

[نابود باد استعمار کهنه و نو به ویژه، روباه مکار انگلیس که عامل اصلی پیدایش رژیم‌های تروریستی امریکا و

یهودی اسرائیل در سرزمین‌های دیگران بود.] - شیری

ارتش اسرائیل مصمم است انتقام عملیات نظامی بی نتیجه سال ۲۰۰۶ را بگیرد

عملیات جدید نیروی هوایی اسرائیل در لبنان که روز گذشته آغاز شد و با تهاجم زمینی دیگری همراه بود، رسماً توسط تل‌آویو به عنوان تضمین امنیت بازگشت شهروندان این کشور که به دلیل اقدامات خصمانه حزب‌الله، حماس و دیگر گروه‌های تندرو عرب فلسطین، مناطق شمالی کشور را ترک کرده و یا در حال ترک هستند، توجیه می‌کند.

اسرائیلی‌ها در ۲۰ سپتمبر، به بزرگترین حمله به بیروت از سال ۲۰۰۶ و سومین حمله از زمان آغاز جنگ علیه غزه در ۷ اکتوبر ۲۰۲۳ دست زدند. پیش از این، در ۲ جنوری، صالح العاروری، رهبر حماس، و در ۳۰ جولای، فواد شکر، فرمانده اصلی نظامی حزب‌الله حذف شد. بعد از حذف فواد شکر، این بار ابراهیم محمد عقیل و فرماندهی نیروهای رضوان، نیروهای ویژه حزب‌الله هدف قرار گرفت. حزب‌الله کشته شدن ۱۶ جنگجوی خود، از جمله دو فرمانده عالی‌رتبه نیروهای رضوان - ابراهیم عقیل و احمد محمود وهابی را تأیید کرد. در میان کشته شدگان، احمد محمود وهابی، رئیس مرکز آموزشی این گروه شیعه که مسؤول عملیات علیه ارتش اسرائیل در مرز لبنان و اسرائیل بود نیز دیده می‌شود. فرماندهان کشته شده به دست اسرائیلی‌ها که در جلسه شرکت داشتند، از تجربه رزمی گسترده‌ای برخوردار بودند، از جمله در سوریه، که برخی از آن‌ها در عملیات علیه داعش ممنوعه در روسیه شرکت کردند (و در

آنجا متحمل خسارات سنگین شدند). به گزارش وزارت بهداشت لبنان، در میان کشته شدگان سه کودک ۴، ۶ و ۱۰ ساله، هفت زن و تعدادی اجساد ناشناس نیز وجود دارند. ۶۸ نفر مجروح شد. بر اساس اطلاعات رسمی اسرائیل، ۴۹۶ فعال، از جمله فرماندهان بلندپایه که دارای پست‌های کلیدی بودند و تجربه طولانی در این سازمان داشتند، کشته شدند. رژیم نتانیاو مانند گذشته برای تحقق اهداف سیاست خارجی خود با استفاده از سخت‌ترین روش‌های ممکن (از جمله، انفجارهای گسترده و سایل الکترونیکی از راه دور که قبلاً منجر به کشته و زخمی شدن تعداد زیادی شد)، صرفاً بر اساس ملاحظات بقای خود و گسترش بیشتر درگیری منطقه‌ای عمل می‌کند و با احساس مصونیت کامل و بی‌توجه به اعتراض‌های شفاهی ضعیف، به دنبال ایجاد واقعیت‌های جدید است. بسیار قابل تأمل است که یک روز پس از ورود آموس هوخشتاین، فرستاده آمریکا به اسرائیل برای ایجاد آرامش در مرز اسرائیل و لبنان، انفجار پیجرها شروع شد. او تقریباً یک سال در جست و جوی یک توافق دیپلماتیک بین بیروت و اورشلیم [غربی] بود که بتواند به حملات راکتی که ده‌ها هزار نفر را مجبور به فرار از مناطق مرزی در هر دو طرف کرده است، پایان دهد (در همین حال، امریکائی‌ها به پمپاژ سلاح به رژیم نتانیاو ادامه می‌دادند).

شمال اسرائیل، در محدوده مرزهای خود از اوایل دهه ۱۹۵۰ تا اواسط دهه ۱۹۶۰، ۸۰ درصد از قلمرو منطقه تاریخی الجلیل را تشکیل می‌دهد که در ابتداء در سال ۱۹۴۷ به دولت هرگز ایجاد نشده اعراب فلسطین اختصاص یافت و متعاقباً توسط صهیونیست‌ها اشغال گردید (از جمله، تمام الجلیل). تا به امروز، تعداد پناهندگان عرب از این منطقه در لبنان، بر اساس داده‌های موجود، بیش از ۱۰۰ هزار نفر است، در سوریه - حداقل ۵۰ هزار (و این فقط تعداد پناهندگان رسمی است که در آنجا ثبت نام کرده‌اند). این عامل به تنهایی به تندرو شدن مقاومت ضد اشغالگری اعراب الجلیل و فلسطینی به طور کلی کمک می‌کند.

به گفته منابع اسرائیلی، جمعیت عرب الجلیل به لطف سیاست‌های ظاهراً «طرفدار عرب» تل ابیب در منطقه، با سرعت بیشتری نسبت به جمعیت اسرائیل رشد داشته است. در عین حال، ساکنان دائمی عرب الجلیل شامل شهروندانی می‌شوند که برای کار فصلی (دوره بهار-پائیز) از لبنان، سوریه (از طریق لبنان)، از مناطق همسایه «خودمختاری» فلسطین و غیره می‌آیند. ثانیاً، مهاجران اسرائیلی که رسماً برای اقامت موقت به الجلیل می‌رسند، به عنوان شهروندان آن در نظر گرفته نمی‌شوند. اما، بر اساس برآوردهای موجود اسرائیل، حداقل نیمی از جمعیت شهرک‌نشینان «موقت»، از جمله کیبوتس‌هایی که مقامات اسرائیلی با حمایت مالی دولت از سوی ایجاد می‌کنند، دائمی محسوب می‌شوند.

فلسطينيان در اردوگاه آوارگان جنوب لبنان، ۲۰۲۳

همانطور که عامل خارجی دویچه وله می‌نویسد (۹ دسامبر ۲۰۲۳)، حق بازگشت فلسطینیان، از جمله به الجلیل در قطعنامه شماره ۳۲۳۶ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۷۴ و پیش از آن در کنوانسیون ژنیو ۱۹۵۱ گنجانده شده است. با این حال، این حق «نقش برجسته‌ای در مذاکرات فلسطین و اسرائیل در اسلو در سال ۱۹۹۴ ایفا نکرد و اصلاً در قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل درباره درگیری بین اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها دیده نمی‌شود».

بر اساس آخرین داده‌های سازمان ملل متحد، تا جولای ۲۰۲۳، حدود ۲۵۰ هزار پناهنده فلسطینی در لبنان زندگی می‌کنند (بر اساس برآوردهای دیگر، در واقع حدود ۵۰۰ هزار نفر)، که حداقل ۶۵ درصد از این تعداد در جنوب لبنان اسکان یافته است. علاوه بر این، حدود ۸۰ درصد از پناهندگان فلسطینی در لبنان، از همان ابتداء در زیر خط فقر زندگی می‌کنند. در سوریه - بیش از ۶۰٪. زیرا، مقامات دمشق ضمن کمک مالی و ارائه مراقبت‌های پزشکی رایگان به فلسطینی‌ها، زندگی روزمره و اشتغال آن‌ها را تسهیل می‌کنند.

در همین حال، در سال ۱۹۸۲، پس از اولین حمله گسترده اسرائیل به لبنان، از جمله به بیروت و کشتار آوارگان فلسطینی در اردوگاه‌های صبرا و شتیلا توسط فالانژيست‌های محلی با حمایت ارتش اسرائیل، در تل ابیب پروژه دیرینه اوایل دهه ۱۹۵۰، که تقریباً ۸۰ درصد از جنوب لبنان (منطقه الناقوره) را به اسرائیل ملحق می‌کرد، به خاطر آوردند. البته، پس از آن، برنامه‌های توسعه‌طلبانه به دلایل مختلف کنار گذاشته شد، با این حال، با توجه به اوضاع بعدی و فعلی در جنوب سرزمین سروها، گمان نمی‌رود اسرائیل این پروژه را رها کرده باشد.

نزدیکی سیاسی و دیپلماتیک بین بیروت و دمشق که برای نیروهای امپریالیستی بسیار نگران‌کننده است، تمایل تل ابیب به «مجازات» لبنان و تقسیم سیاسی و سرزمینی آن را تشدید کرده است. وزرای خارجه سوریه و لبنان، فیصل مقداد و عبدالله بوحیب، پس از دیدار در پایان اکتوبر ۲۰۲۳ در دمشق، طی بیانیه مشترک، در پاسخ به پیشنهاد اسرائیل مبنی بر انتقال جمعیت عرب نوار غزه به جنوب این بخش و در امتداد مرز آن با مصر، «هر گونه تلاش برای جابه جایی اجباری مردم فلسطین» را قاطعانه رد کردند. در بیانیه مشترک همچنین آمده است که نظامیان اسرائیل مرتکب جنایات جنگی علیه فلسطینی‌ها می‌شوند... لازم است به اشغال سرزمین‌های فلسطین، لبنان و بلندی‌های جولان توسط اسرائیل پایان داده شود و یک کشور مستقل فلسطینی به پایتختی بیت‌المقدس تشکیل گردد.

عروسک خیمه‌شب بازی جنوب «لبنان آزاد» ۱۹۷۹-۸۵

لازم به ذکر است که در سال‌های ۱۹۷۹-۱۹۸۵، طبق پروژه تل ابیب، تلاش‌هایی برای تشکیل یک شبه‌دولت دست‌نشانده به نام «لبنان آزاد» در جنوب سرزمین سروها با همکاری جنایتکاران «ارتش جنوب لبنان» به عمل آمد. از اواسط دهه ۱۹۸۰، ارتش اسرائیل کنترل نوار باریکی (به طول ۷۰ کیلومتر و عرض تقریباً ۲۵ کیلومتر) در امتداد مرز لبنان با الجلیل را در دست دارد. در هر صورت، اگر تصمیمی برای آغاز مرحله زمینی جنگ سوم لبنان گرفته شود، تجربه انبوهی برای اشغال جنوب لبنان با برنامه‌ریزی مشخص وجود دارد...

پی‌نوشت: در شامگاه ۲۱ سپتامبر، موج جدید حملات هوایی گسترده ارتش اسرائیل با استفاده از مهمات پرقدرت در جنوب لبنان آغاز شد. انهدام انبارهای راکتی حزب‌الله که متناوباً به صورت بی‌رویه به سمت شمال اسرائیل شلیک می‌شود، هدف اسرائیلی‌ها اعلام شده است. اما با اطمینان می‌توان گفت که این پایان کار نخواهد بود. به گفته راندا اسلیم از مؤسسه خاور نزدیک واشنگتن، حمله پیجری ۱۷ سپتامبر «از نظر دامنه و شیوه، یک حادثه تاریخی» و حاوی «یک پیام جدی» به حزب‌الله بود: «ما می‌توانیم به شما در هر نقطه دسترسی داشته باشیم. این، روحیه‌ها را بشدت تضعیف می‌کند. جنگ، دیگر در مرزها نیست. این حمله، جنگ را وارد خانه‌ها و بازارهای آن‌ها در سراسر لبنان کرد».

نوک پیکان مبارزات جنبش حزب‌الله، اسرائیلی‌ها را که مناطق جنوبی کشور را در جریان جنگ داخلی لبنان در سال‌های ۱۹۷۵-۱۹۸۰ تصرف کردند، هدف گرفته بود. تاکتیک‌های چریکی یگان‌های شبه‌نظامی شیعه لبنان به خروج اجباری ارتش اسرائیل از منطقه در سال ۲۰۰۰ منجر شد. هدف از جنگ ۳۳ روزه اسرائیل علیه لبنان در تابستان ۲۰۰۶، شکست نظامی و سیاسی حزب‌الله اعلام شده بود. اما، کارزار نظامی به دلیل تاکتیک‌های رزمندگان حزب‌الله برای مقابله با خودروهای زرهی اسرائیل، نتیجه غیرمنتظره داشت و خط مرجعین-حاصبیا را خفه کرد. مثلاً، جوخه‌های ضد تانک حزب‌الله متشکل از ۱۲ تا ۱۵ نفر، مجهز به تجهیزات ضد تانک کورنت و فاگوت، تعداد قابل توجهی از تانک‌های «مرکاو» را که قبلاً آسیب‌ناپذیر تلقی می‌شدند، منهدم کردند.

پیروزی واقعی نظامی در «جنگ جولای» محبوبیت حزب‌الله لبنان را به طور قابل توجهی افزایش داد. رجوع کنید به: الکساندر کوزنتسوف، جنبش‌های شیعی و گروه‌های نیابتی در چارچوب سیاست خاورمیانه‌نی جمهوری اسلامی ایران- شرق، مجله جوامع افریقانی-آسیایی: تاریخ و مدرنیته. ۲۰۲۳. شماره ۲. در عین حال، شکی نیست که اسرائیلی‌ها بلافاصله به تجزیه و تحلیل دلایل شکست خود شروع کردند و با استفاده از روش‌های مختلف برای انتقام آماده می‌شدند و همچنان که اکنون می‌بینیم، در هیچ چیز توقف نکردند. به نوشته نیویورک تایمز، اسرائیل طبق یک برنامه چند ساله دستگاه‌های آماده منفجر شدن در ساعت ایکس را با کمک شرکت‌های متقلب تولید کرد.

منبع: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۷ مهر-میزان ۱۴۰۳